

“ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับ ครูต้นแบบ”

การจกกระบวนกรเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสอนแบบ

**“การเรียนรู้แบบร่วมมือตาม
แนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้”**

โดย ครูสมพิศ แสงศิริรักษ์ ครูต้นแบบ ปี 2542

วิชา ภาษาอังกฤษ

ระดับ มัธยมศีกษา

สำนักนโยบาย แผน และมาตรฐานการศีกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศีกษาแห่งชาติ (สทศ.)

สำนักนายกรั้มนตรื

371.102 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

**ส 691 ส “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “การเรียนรู้แบบร่วมมือ ตาม
แนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้”**

โดย **ครูสมพิศ แสงศิริรักษ์, กรุงเทพฯ : 2545**

83 หน้า

ISBN 074-241-592-7

1. ปฏิรูปการเรียนรู้ 2. สมพิศ แสงศิริรักษ์ 3. ชื่อเรื่อง

**“ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “การเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามแนวคิด
ทฤษฎีการสร้างความรู้”**

โดย ครูสมพิศ แสงศิริรักษ์

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 192/2545

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2545

จำนวน 2,000 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่ สำนักงานนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)

โทรศัพท์ 0-2668-7123

เว็บไซต์ <http://www.onec.go.th>

สำนักพิมพ์

บริษัท แคนติด มีเดีย จำกัด

50/805-6 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบ้านใหม่

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

0-2503-3759

...การงานทุกอย่างทุกอาชีพ ย่อมจะมีจรรยาบรรณของตนเอง จรรยาบรรณนั้น จะบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ เป็นสิ่งที่ยึดถือกันว่าเป็นความดีงาม ที่คนในอาชีพนั้นพึงประพฤติปฏิบัติ หากผู้ใดล่วงละเมิดก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่บุคคล หมู่คณะ และส่วนรวมได้ เหตุนี้ ผู้ปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะต้องมีความรู้ในสาขาของตนอย่างลึกซึ้ง จัดเจนและศึกษาให้ก้าวหน้าอยู่เสมอแล้ว ยังจะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติและไม่พึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย จึงจะสามารถประพฤติตนปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ได้รับความเชื่อถือยกย่องในเกียรติ ในศักดิ์ศรี และในความสามารถด้วยประการทั้งปวง...

พระบรมราโชวาท ของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

5 กรกฎาคม 2540

คำนำ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ครูต้นแบบได้ทำการศึกษาวิจัย และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของตน รวมทั้งพัฒนาครูเครือข่าย เพื่อเผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนอย่างไม่หยุดนิ่ง เพื่อให้เพื่อนครูทั้งหลายสามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ เอกสาร “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” นี้ เป็นเอกสารที่ครูต้นแบบ ปี 2541 และปี 2542 ได้ส่งผลการปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของตน ที่กลั่นกรองจากประสบการณ์จริงในการจัดการเรียนการสอนออกมาเป็นแนวทาง และวิธีการที่มีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เห็นความสำคัญ และมีความภูมิใจที่ได้เสนอผลงานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของครูต้นแบบ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบอย่างแก่ครูในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเก่ง ดี และเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อยังประโยชน์ให้เกิดแก่ผู้เรียนสำคัญที่สุด และนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้และการปฏิรูปการศึกษาของชาติสืบไป

๑๖ ๓๕. —
๑ —. —
(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

กว่าจะได้เป็นครูต้นแบบ _____	1
การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ _____	4
การสอนแบบ : การเรียนแบบร่วมมือ ตามแนวคิด _____	4
ทฤษฎีการสร้างความรู้	
หลักการพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ _____	6
ในการเรียนภาษาต่างประเทศ	
รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียน _____	14
การสอนภาษาอังกฤษ	
ตัวอย่าง เกมการอ่านที่ผู้สอนสร้างจากข่าว _____	36
ตัวอย่าง แผนการสอน _____	40
ตัวอย่าง ใบงาน _____	48
การจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ _____	61
ภารกิจครูต้นแบบ เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียน _____	64
จากครูต้นแบบขยายสู่เพื่อนครูเครือข่ายอย่างไม่หยุดยั้ง _____	69
บรรณานุกรม _____	71
แนะนำครูต้นแบบ ปี 2542 _____	75
คณะผู้ดำเนินการ _____	76

“ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ”

การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสอนแบบ

**“การเรียนแบบร่วมมือ
ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้”**

กว่าจะเป็นครูต้นแบบ

ครูสมพิศ แสงศิริรักษ์ อายุ 49 ปี ตำแหน่ง อาจารย์ 2 หมวด
วิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม จังหวัดพิจิตร มีอายุ
ราชการ 27 ปี ในปี 2540 สำเร็จปริญญาโท (กศ.ม) จากมหาวิทยาลัย
นเรศวร ปี 2516 สำเร็จปริญญาตรี (กศ.บ) จากวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
พิษณุโลก ปี 2514 จบ ป.กศ. สูง ที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ปี 2512
จบ ป.กศ. ที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ และเมื่อปี 2510 จบระดับ
มัธยมศึกษา ที่โรงเรียนพิจิตรวิทยาลัย

ประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น เริ่มบรรจุเป็นข้าราชการครูครั้งแรก
เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2516 สอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูได้พัฒนารูปแบบ
วิธีการสอนมาโดยตลอด จากระยะแรกที่สอนด้วยวิธีการบรรยายแบบ
Grammar Translation พสมกับวิธีการ Drill และฝึกพูดตาม
เทป ได้พบว่านักเรียนขาดความเชื่อมั่น ไม่กล้าแสดงออก และมีท่าที
ขาดความกระตือรือร้น เรียนอย่างถูกบังคับให้เรียน ตัวครูผู้สอนเอง
ขาดเทคนิค วิธีสอนที่ใช้น้ำใจ ประกอบกับความรู้เรื่องหลักสูตรของ
ตัวเองก็น้อย ส่วนมากมักสอนตามแบบเรียนที่โรงเรียนเลือก จึงสอน
เน้นเนื้อหา มุ่งพัฒนานักเรียนจำนวนหนึ่งเพื่อเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย

จุดเริ่มต้นของการพัฒนา ครูเริ่มศึกษาหลักสูตร พุทธศักราช 2531 และพยายามปรับเปลี่ยนกิจกรรมการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น ได้มีโอกาสค้นคว้านอกห้องเรียน แต่ลักษณะของการค้นคว้ายังจำกัดแค่งานชิ้นเล็กๆ และเป็นการให้นักเรียนทำงานรายบุคคลเป็นส่วนมาก สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน ได้เริ่มศึกษา Communication Approach แล้วนำมาใช้เป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นต้นมา พร้อมทั้ง กับพยายามหาประสบการณ์หลายด้าน เช่น การอบรมจาก British Council หลักสูตร 10 สัปดาห์ และการไปดูงานประเทศสหราชอาณาจักร โดยฝึกอบรมที่ Colchester English Study Centre และ International House รวม 6 เดือน ได้นำประสบการณ์จากการฝึกอบรมมาพัฒนากิจกรรมการสอนให้หลากหลายและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

รางวัลเกียรติยศที่ได้รับ ได้แก่

1. ปี 2541 รางวัลรองชนะเลิศ ในการประกวดการสาธิตการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
2. ปี 2542 ครูแม่แบบ ระดับเขตการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
3. ปี 2542 รางวัลชนะเลิศการประกวดสื่อ ประเภท สื่อ CAI ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7

4. ปี 2542 ครูผู้มีผลงานดีเด่น ของคุรุสภาจังหวัดพิจิตร
ประเภทครูผู้สอน
5. ปี 2542 โล่รางวัลครูผู้มีผลงานดีเด่น ประเภทครูผู้สอน
ของกรมสามัญศึกษา ปี พ.ศ. 2542
6. ปี 2542 ครูต้นแบบ จากสำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ

การจัดกระบวนการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

**การสอนแบบ : การเรียนแบบร่วมมือ ตามแนวคิด
ทฤษฎีการสร้างความรู้**

การศึกษาหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา คือ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับระดับ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้อันหลากหลายในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร และมีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก นอกเหนือไปจากชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

หลักการที่ครูควรยึด คือต้องเปิดทางเลือกให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถและทักษะเพิ่มขึ้น จากภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน เน้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร โดยพัฒนาทักษะทั้งด้านฟัง พูด อ่าน เขียน ตามความสนใจของผู้เรียน และมีความคาดหวังในระดับที่สูงกว่าภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน โดยตั้งความคาด

หวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับคล่องแคล่ว สามารถแสวงหาความรู้ในระดับที่เปิดกว้างและหลากหลาย และมีความรู้เพียงพอสำหรับการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ส่วนด้านเจตคติคาดหวังให้เกิดนิสัยใฝ่หาความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

หลักการพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

1. การสนทนา

การสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือการสนทนา การสนทนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสื่อความหมายได้นั้น จะต้องพูดในหัวข้อเดียวกัน ในการเรียนภาษาที่ 2 การที่จะให้ผู้เรียนพูดสื่อสารได้ ถือเป็นเรื่องสำคัญ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่เรียนได้ยาก การเรียนภาษาพูดให้ได้ดีขึ้นนั้น ควรเรียนจากบทสนทนา บทสนทนามีประโยชน์มากไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม กล่าวคือบทสนทนาเป็นภาษาที่ใช้พูดในสังคม มีคน 2 คนพูดสนทนากัน ทำให้ผู้เรียนเห็นสภาพการใช้ภาษาตามที่เป็นจริงในสังคม ซึ่งอยู่ในรูปของภาษาที่มีชีวิตชีวา มีการหยุดเว้นจังหวะ การพูดต่อเนื่องและการอุทานมีลักษณะบางอย่างของวัฒนธรรมแฝงอยู่ การเริ่มสอนภาษาที่บทสนทนาเป็นการเริ่มต้นที่เหมาะสมในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และควรฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระมากกว่าการฝึกท่องจำบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนได้พบกับเหตุการณ์ที่ต้องใช้บทสนทนานั้นจริงๆ (Dobson, 1975)

การฟัง ลักษณะที่สำคัญของการฟัง คือเสียง การที่เสียงสระหรือพยางค์บางพยางค์ขาดหายไปในเวลาพูด นั่นคือ ผู้พูดออกเสียงคำหรือกลุ่มคำแตกต่างจากที่ควรจะเป็นในตัวเอง และลักษณะที่สำคัญอีกอย่างก็คือ ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค ซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งในการสื่อความหมาย คือ ทำให้ผู้ฟังทราบว่า ประโยคนั้นๆ ผู้พูดต้องการถามคำถาม หรือต้องการออกคำสั่ง ปราศจากจุดจบข้อความแล้วหรือยังไม่จบ เป็นต้น โดยสังเกตจากเสียงสูงต่ำในตอนท้ายข้อความ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประโยคมีข้อความอย่างเดียวกันแต่ระดับเสียงต่างกัน ซึ่งถ้าผู้ฟังไม่เข้าใจระดับเสียง ก็จะทำให้เข้าใจความหมายของเนื้อความนั้นผิดพลาดได้ (Valette (1977: 141-142)

การพูด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ และถูกใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จึงเน้นความสำคัญของทักษะการพูดเกือบจะเรียกได้ว่ามากที่สุด มีการพัฒนาแนวความคิด วิธีการสอนใหม่ และสไตล์ทัศนูปกรณ์ต่างๆ มาประกอบการเรียนมากมาย เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา เทป ซีดีรอม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน Robert Lado (1961) ได้กล่าวถึงความสามารถในการพูดว่า ความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศ คือ ความสามารถที่แสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดเองในสภาพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยถ้อยคำกะทัดรัด นอกจากนี้ ยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังหรือสิ่งที่อ่านมาเป็นคำพูดของตนเอง รวมทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่าง

คล่องแคล่วด้วย เมื่อสามารถพูดภาษาได้ ก็ย่อมต้องสามารถฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และช่วยให้ง่ายต่อการอ่านและการเขียน

การพูดภาษาต่างประเทศเกี่ยวข้องกับความสามารถในการออกเสียงถูกต้อง ซึ่งสัมพันธ์กับการได้ยิน จำแนกและเลียนแบบเสียงนั้นๆด้วย และการพูดยังเกี่ยวข้องกับอีกหลายทักษะ รวมทั้งความสามารถ ของผู้เรียนในการสังเคราะห์องค์ประกอบของภาษาแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน และยังได้กล่าวถึงทักษะการพูดอีกว่าเป็นทักษะที่ซับซ้อน และจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของการพูด 5 ประการ คือ

1. ความคล่องแคล่ว (fluency)
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (comprehensibility)
3. ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (amount of communication)
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (quality of communication)
5. ความพยายามในการสื่อสาร (effort to communicate)

พฤติกรรมกรรมการพูดเริ่มจากความรู้สึกรู้สึกของผู้พูด สิ่งการไปยังสมอง (ความคิด) และส่งผ่านไปยังอวัยวะต่างๆ ที่ใช้ในการออกเสียงเพื่อจัดเตรียมระบบเสียงที่จะใช้พูด การเปลี่ยนความรู้สึกรู้สึก ความคิด ออกมาเป็นภาษาพูด เรียกว่า encoding เมื่อการพูดเกิดขึ้น ผู้ฟังจะรับข้อความ และตีความหน่วยทางภาษา ซึ่งประกอบด้วยความหมาย การตีความนี้ เรียกว่า decoding (Walter H. Bart (1978: 18-22)

2. การอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญและเป็นรากฐานของการเรียนรู้ดังกล่าวมาแล้ว การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี จึงเป็นสิ่งจำเป็น การมีทักษะการอ่านที่ดีนั้น มิใช่แต่เพียงอ่านออกเสียงได้ถูกต้องหรืออ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมด้วย บล็อก (Block, 1996) ได้แบ่งกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

1. **กลยุทธ์ทั่วไป (General Strategy)** ผู้อ่านจะใช้กลยุทธ์นี้ในการรวบรวมรายละเอียดในข้อความ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำความเข้าใจการอ่านข้อความสั้นๆ กลยุทธ์ระดับนี้ยังสามารถแบ่งย่อยออกได้ดังนี้
 - การคาดคะเนล่วงหน้าเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของเหตุการณ์ต่างๆ ในข้อความ
 - แยกรายละเอียดในข้อความว่าส่วนใดเป็นใจความสำคัญ และส่วนใดเป็นใจความย่อย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของแต่ละข้อความ
 - เชื่อมโยงรายละเอียดของข้อความในตอนต้นเข้ากับรายละเอียดที่อ่านจากข้อความส่วนต่างๆ
 - ตั้งคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของข้อความเพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจ
 - ตีความและสรุป เพื่อหาความสมเหตุสมผลของการดำเนินเรื่อง

- นำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาสนับสนุนและอธิบายข้อความ เพื่อทดสอบและยืนยันว่ามีความเข้าใจ
- แสดงความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อความเข้าใจการอ่าน
- ประเมินระดับความเข้าใจในการอ่าน
- ตัดสินว่ามีความเข้าใจการอ่านในแต่ละรอบ ว่ามีความเข้าใจอยู่ระดับใด
- แสดงทัศนคติต่อข้อความที่อ่าน

2. **กลยุทธ์เฉพาะเรื่อง (Local Strategy)** ผู้อ่านจะใช้กลยุทธ์นี้เมื่อไม่มีความเข้าใจ การอ่านข้อความเพียงบางส่วนเท่านั้น กลยุทธ์การอ่านระดับนี้ สามารถแบ่งย่อยออกได้ดังนี้

- การถอดความ เพื่อเป็นการทดสอบว่ามีความเข้าใจรายละเอียด โดยมากแล้ว ผู้อ่านจะสรุปและเรียบเรียงรายละเอียดออกมาเป็นภาษาของตนเอง ดังนั้น ความถูกต้องในการถอดความ จึงขึ้นอยู่กับระดับความเข้าใจการอ่านด้วย
- การอ่านซ้ำ ผู้อ่านจะอ่านเฉพาะส่วนที่ยังไม่เข้าใจจากการอ่านรอบแรก
- การตั้งคำถาม เพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย

3. การเขียน

การเขียน เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างผู้เขียนที่ต้องการส่งข้อมูลไปยังผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ การเขียนจึงมิใช่แค่ความสามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดี จะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วน คือ ความสามารถที่จะสร้างประโยคและความสามารถที่จะนำประโยคเหล่านั้น มาเรียงกันเป็นข้อความที่มีความหมายต่อเนื่องกันได้อย่างสอดคล้อง เพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางภาษา และยังช่วยเสริมทักษะการอ่านและการพูดได้ดีขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดความคงทนในการจำมากยิ่งขึ้น ความรู้ทางภาษาอย่างเดียว ไม่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร

ในการเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้เรื่องข้อมูลต่างๆ และข้อกำหนดทางสังคมร่วมกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร (อรุณี วิริยะจิตรรา, 2525) จะเห็นว่า การเขียนเป็นการนำความรู้ด้านภาษาที่เรียนไปแล้ว มาใช้ในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามต้องการ การเขียนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษา เพื่อแสดงความคิดและช่วยเสริมการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เขียนต้องคิดวางแผนว่าจะเขียนอะไร การเขียนจะประสบความสำเร็จนั้น ผู้เขียนต้องมีความสามารถด้านต่างๆ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แสดงทฤษฎีไว้ ดังนี้

- 1) ความสามารถด้านคำศัพท์ สำหรับเลือกไว้ใช้คำได้หลากหลายและเหมาะสม ต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์ สามารถเลือกใช้คำได้หลากหลายและเหมาะสม เช่น การเขียน

บรรยาย สามารถเลือกใช้คำที่ให้ภาพลักษณ์แก่ผู้อ่าน การเขียนเล่าเหตุการณ์ ใช้คำที่แสดงลำดับของเวลา คำกริยาที่ถูกต้อง คำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงอาการ การเขียนใจอาจต้องใช้คำที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น หลักฐาน การตั้งใจและคำเชื่อมข้อความ เป็นต้น

2) ความสามารถด้านการเรียบเรียงข้อความ หลักการเรียบเรียงข้อความภาษาอังกฤษทุกประเภทมีดังนี้

- เอกภาพของงานเขียน (unity) หมายถึง งานเขียนที่ประกอบด้วยใจความหลัก (main idea) และรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง (supporting details)
- ความราบรื่นของงานเขียน (coherence) หมายถึง ข้อมูลที่เสนอในงานเขียนมีการเชื่อมโยงต่อเนื่องกันจนทำให้งานเขียนราบรื่นกลมกลืนกัน
- การพัฒนารายละเอียดประกอบใจความหลัก (pattern of development) มีการเรียบเรียงรายละเอียดเพื่ออธิบายใจความหลักให้ชัดเจนหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเขียน เช่น การเขียนแบบบรรยาย ใช้วิธีเรียบเรียงตามลำดับของที่ปรากฏ การเขียนแบบเล่าเหตุการณ์ ใช้การเรียบเรียงตามลำดับของที่ปรากฏ ลำดับเวลาที่เกิด และการเขียนแบบอธิบาย ใช้วิธีการเรียบเรียงโดยการยกตัวอย่างการให้เหตุผล และการวิเคราะห์หรือเปรียบเทียบ

- 3) ความสามารถด้านเนื้อหา ความสามารถในการเขียนเรียงความให้มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กันกับเรื่องที่เขียนว่าเป็นสิ่งจำเป็น โดยผู้เขียนจะต้องพยายามเขียนให้อยู่ในประเด็นที่ต้องการเสนอ อย่าออกนอกประเด็น ควรเลือกเขียนแต่เฉพาะในรายละเอียดที่ควรเขียน และพยายามหลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจทำได้โดยพยายามเลือกเรื่องที่ตนสนใจ หรือมีความรู้สึกรักอยากจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้นจริงๆ เมื่อได้แล้วต้องตัดสินใจให้ได้ว่าตนเองมีทัศนคติต่อเรื่องนั้นอย่างไร แล้วพยายามเขียนแต่เฉพาะสิ่งที่จะถ่ายทอดความคิดนั้นไปยังผู้อ่าน
- 4) ความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไกทางภาษา หมายถึงความสามารถเรื่องไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ การที่ผู้เขียนจะสามารถเขียนให้ผู้อื่นรับรู้ข้อความได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการนั้น ผู้เขียนจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนว่าต้องการเขียนให้ใครอ่าน เพื่อสามารถเลือกและจัดเรียงถ้อยคำ ข้อความ ส่วนวน และถ่ายทอดจินตนาการความรู้สึกนึกคิดของตนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน ความสามารถในการเลือกถ้อยคำ จัดเรียบเรียงข้อความและส่วนวนได้ติดตั้งกล่าว จำเป็นต้องอาศัยความสามารถพื้นฐานที่สำคัญ คือ ความสามารถทางภาษาอันได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์ โครงสร้างของ

ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ
(Lado , 1964))

รูปแบบ และขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถจัดได้หลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้เรียน กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณลักษณะที่ครูผู้สอนต้องการพัฒนานอกเหนือไปจากความรู้และทักษะทางภาษา การเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง หรือนำวิธีการสอนต่างๆ มาสังเคราะห์ ครู น่าจะต้องทำความเข้าใจองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. แนวคิด เป็นความเชื่อและความมุ่งหวังที่นำไปสู่วิธีปฏิบัติ หรือวิธีสอน เช่น **แนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism)** ที่ผู้สอนได้นำมาใช้

นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงโด่งดัง อาทิ ดิวอี้ ปีแยร์ กลาสเฟลด์ (Dewey 1938, Piaget 1954, Glaserfeld, 1984. อ้างอิงจาก บุษเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2540)มีความเชื่อคล้ายกันว่า ในการผลิตความรู้ ขึ้นนั้น ตัวผู้เรียนต้องใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางความคิด กับประสบการณ์ส่วนตัวร่วมกัน การเรียนรู้เป็นกระบวนการเชิง เคลื่อนไหว (Dynamic Process) ของการสร้าง การจัดระบบ และความประณีตบรรจงในการสร้างความรู้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความหมายของความรู้ นั้น ไม่ว่าจะความรู้ นั้น จะได้มาจากหนังสือเรียน จากการพูดคุย หรือจากประสบการณ์รอบตัว

● บทบาทของครูตามแนว Constructivism

การเรียนการสอนตามแนว Constructivism ถือว่าครูต้องเป็น นักจูงใจ ผู้วินิจฉัยผู้ชี้แนวทาง ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง นักทดลอง และ นักวิจัย (วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2542) ในฐานะที่เป็น “นักจูงใจ” ครูต้องช่วยให้นักเรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งเร้าและความหมายที่หลากหลายและเป็นไปได้ของบทเรียน บทบาทของการเป็น “ผู้วินิจฉัย” คือการค้นหาความคิดที่นักเรียนนำมาใช้ในการเรียนและ จัดหาโอกาสในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้แสดง ความคิดและสื่อความหมายความคิดของตนเองออกมา โดยปกติแล้ว

บทบาทของครู ครูจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีของนักเรียน ในฐานะที่เป็น “ผู้ชี้แนวทาง” ครูต้องช่วยให้นักเรียนได้สร้างความหมาย และคำอธิบายด้วยตนเอง การบอกนักเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการ ไม่เพียงพอ บทบาทนี้ เป็นการช่วยนักเรียนให้พัฒนายุทธวิธีสำหรับ กระบวนการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชี้ถึงความไม่แน่นอน ของความคิดของนักเรียน ถ้าทนายนักเรียนให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมด และแสดงให้นักเรียนเห็นว่าที่จุดไหนที่นักเรียนลงข้อสรุป เกินกว่าหรือน้อยกว่าความเป็นจริง บทบาทนี้ ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วกับความคิดใหม่เพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจใหม่ ครูเป็น “ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง” คือ เป็นครูที่ชอบ จัดหาทรัพยากรรวมทั้งตัวครูเองและจัดหากิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจใหม่ๆ ในฐานะที่เป็น “นักทดลอง” ครูต้องประเมินนักเรียนโดยประเมินอย่างเป็นระบบ และ

ลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ บทบาทของ “นักวิจัย” ก็คือให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับผลงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเองกับครูคนอื่นๆ

การประเมินผลตามแนว Constructivism

ก่อนการเรียนการสอน

- ความสนใจของนักเรียนคืออะไร
- ความคิดเห็นเติมของนักเรียน มโนคติและมโนคติที่คลาดเคลื่อน ก่อนการเรียนการสอนคืออะไร
- คำถามของนักเรียนที่น่าจะเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนมีอะไรบ้าง
- กิจกรรม / คำถาม อะไร ที่เหมาะสมที่จะตอบคำถามของนักเรียน
- ระหว่างการเรียนการสอน
- คำถามปัจจุบันของนักเรียน คืออะไร
- ความหมายที่นักเรียนสร้างขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเรียน คล้ายกับความหมายที่ครูตั้งใจจะให้เกิดขึ้น หรือไม่
- นักเรียนผสมผสานความคิดเข้าด้วยกันได้อย่างไร นักเรียนกำลังคิดอะไร
- นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ เช่น ทักษะการถามคำถาม ทักษะการวางแผน และทักษะการแลกเปลี่ยนความคิดเป็นอย่างไร หลังการเรียนการสอน

- ความคิดเห็นของนักเรียนเมื่อเรียนจบแล้ว คืออะไร และ
ความคิดเห็นนี้ ต่างจากความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนการเรียน
การสอนหรือไม่
- สิ่งที่จะต้องรายงานหรือบันทึกในใบประเมินผลของนักเรียน
คืออะไร

2. วิธีสอน

วิธีสอนที่เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
หลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อการติดต่อสื่อสารได้
คือ **วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach)**
ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

● **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** ขั้นนี้ จะเน้นให้ผู้
เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้
ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทาง
ภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา อาจดำเนินการนำเข้าสู่เนื้อหา โดย
สอนบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนด้วยภาพ หรือแผนที่ หรือเล่า
เรื่องให้ฟัง จากนั้น จึงนำเสนอเนื้อหา โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง
ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ
ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์ รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมี
คำศัพท์ ส่วนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง อาจมีการดึง
ความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถาม เพื่อตรวจ

สอบว่าผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่มาก-น้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก

● **ขั้นการฝึกใช้ภาษา (Practice)** ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก เน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้างในรูปแบบต่างๆ โดยให้ทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ อาจให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้ อาจจะเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับการฝึกไว้หลายรูปแบบ ให้ผู้เรียนค่อยๆ ถ้าย้อนโครงสร้างทางภาษาจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งที่คล้ายคลึงกัน

● **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)** การสอนขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะ กิจกรรมที่ใช้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้น

เรียน โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด เหมือนการฝึกแบบควบคุม การได้เลือกใช้ภาษาเอง ช่วยให้เกิดความมั่นใจ ผู้สอนจะเป็นผู้ริเริ่ม หรือผู้จัดการชั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง กิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นนี้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) การแสดงในสถานการณ์จำลอง (Simulation) จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาคำที่ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเป็นการเรียนที่เป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่างๆ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงอาจจำเป็นต้องใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (Authentic Materials) เช่น บทความ โฆษณาจากหนังสือพิมพ์ ข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ เมนูอาหาร ฯลฯ

3. วิธีเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการเรียนที่ได้นำมาใช้ คือ **วิธีเรียนแบบร่วมมือ (Co-operative Learning)** ซึ่งมีโครงสร้างกิจกรรมหลายสิบวิธีให้เลือก ดังนี้

การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง กิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่มซึ่งได้รับการจัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม โดยอาศัย

การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้างทางสังคม ผู้เรียนจะรับพิชชอบการเรียนรู้ของตนเองพอๆ กับรับพิชชอบการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่มที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน โดยที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะมีความรับพิชชอบงานของตน การทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละคนจะมีการตรวจสอบ และนำผลการทำงานเสนอในกลุ่ม กลุ่มจะทำหน้าที่ช่วยเหลือว่าใครอ่อนด้านใด คนที่เก่งจะช่วยเหลือด้านนั้น ซึ่งจะทำให้การทำงานกลุ่มเข้มแข็งขึ้น

ดังนั้น ทุกคนจึงต้องช่วยเหลือและรับพิชชอบตนเองก่อน และในการตอบสนองการทำงานร่วมกันของกลุ่มจะมีการให้รางวัลตอบสนองความดีเป็นกลุ่มแทนการให้รางวัลเป็นรายบุคคล การเรียนแบบร่วมมือนี้ นักเรียนต้องมีทักษะทางสังคม เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คือ ความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ สามารถสร้างความไว้วางใจ รู้จักติดต่อสื่อสารและสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน เข้าใจบทบาทของตนเองในการช่วยเหลือให้กลุ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง และสามารถทำงานร่วมกันได้

ครู ต้องกระตุ้นให้นักเรียนใช้ทักษะทางสังคมให้นักเรียนได้ฝึกหัดการทำงานร่วมกัน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้ทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ จนนักเรียนเกิดความมั่นใจว่า เขามีเป้าหมายในการทำงานอย่างชัดเจน ครูต้องสร้างความมั่นใจว่า นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ตามเป้าหมาย การเรียนแบบร่วมมือจึงแตกต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

หลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ หากจะจัดการเรียนแบบร่วมมือแล้ว ไม่ควรมองแค่รูปแบบเท่านั้นแต่ควรเข้าถึงหลักการพื้นฐานด้วย ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ทีม (Teams) การเรียนแบบร่วมมือต้องการทีม อาจเป็นทีมแบบผสมตามความสามารถทางการเรียน กลุ่มแบบสุ่มหรือกลุ่มสนใจ
- 2) ความมุ่งมั่น (Will) ความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของนักเรียนที่จะรวมพลังกันภายในกลุ่ม นักเรียนต้องมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเสริมแรงทีมที่ประสบความสำเร็จเป็น Super Team Great Team และ Good Team
- 3) การจัดการ (Management) การจัดการเพื่อให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการของครูด้วย กล่าวคือ ครูต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อให้กลุ่มของนักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) ทักษะทางสังคม (Social skills) ทักษะทางสังคม คือ การพัฒนาทักษะของการอยู่ร่วมกัน มารยาททางสังคม ให้เกิดในตัวนักเรียน เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
- 5) หลักพื้นฐาน (Principles) หลักพื้นฐานหรือนิยามของการเรียนแบบร่วมมือมี 4 ข้อ จะขาดข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ คือ

1. การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
(Positive Interdependence)
2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) จะนำมาซึ่งความรับผิดชอบของกลุ่ม
3. การมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน (Equal Participation)
4. การมีปฏิสัมพันธ์ (Simultaneous Interaction)
การมีปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันของสมาชิกภายในกลุ่ม
- 6) โครงสร้างและการจัดโครงสร้าง (Structure and Structuring) โครงสร้างกิจกรรมและการจัดโครงสร้างของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนจะต้องเลือกโครงสร้างที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาโครงสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้กันแพร่หลายมีหลายโครงสร้าง เช่น STAD, Jigsaw LT และ GI เป็นต้น

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

● โครงสร้างกิจกรรมรูปแบบ LT (Johnson and Johnson, 1987) รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ครูกำการสอนทั้งชั้น นักเรียนแต่ละคนทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของแต่ละกลุ่มพิจารณา

จากผลงานของกลุ่ม จอห์นสัน และจอห์นสัน เป็นผู้ริเริ่มเสนอในปี 1975 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบนี้ มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งจอห์นสันและจอห์นสัน ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องมียังองค์ประกอบดังนี้

1. สร้างความรู้สึกพึ่งพากัน (Positive Interdependence) ให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียนซึ่งอาจทำได้หลายวิธี คือ

- กำหนดเป้าหมายร่วมของกลุ่ม (mutual goals) ให้ทุกคนต้องเรียนรู้เหมือนกับการให้รางวัลรวม เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนของกลุ่มได้คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90 ขึ้นไป ของคะแนนเต็ม
- (joint rewards) สมาชิกในกลุ่มนั้น จะได้คะแนนพิเศษอีกคนละ 5 คะแนน ให้ใช้เอกสาร หรือแหล่งข้อมูลร่วมกัน (share resources) ครูอาจแจกเอกสารที่ต้องใช้เพียง 1 ชุด สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยกันอ่าน โดยแบ่งเอกสารออกเป็นส่วนๆ เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
- กำหนดบทบาทของสมาชิกในการทำงานกลุ่ม (assigned roles) งานที่มอบหมายแต่ละงานกำหนดบทบาทการ

ทำงานของสมาชิกในกลุ่มแตกต่างกัน หากเป็นงานเกี่ยวกับตอบคำถามในแบบฝึกหัดที่กำหนด ครูอาจกำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มเป็นผู้อ่านคำถาม ผู้ตรวจสอบ ผู้กระตุ้นให้สมาชิกช่วยกันคิดหาคำตอบ และผู้จดบันทึกคำตอบ

2. จัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน (face-to-face interaction) ให้นักเรียนทำงานด้วยกัน ภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน

3. จัดให้มีการรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (individual accountability) เป็นการทำให้นักเรียนแต่ละคนตั้งใจเรียนและช่วยกันทำงาน ไม่กินแรงเพื่อน ครูอาจจัดสภาพการณ์ได้ด้วยการประเมินเป็นระยะ สุ่มสมาชิกของกลุ่มให้ตอบคำถามหรือรายงานผลการทำงาน สมาชิกทุกคนจึงต้องเตรียมพร้อมที่จะเป็นตัวแทนของกลุ่ม

4. ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคม (social skills) การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี นักเรียนต้องมีทักษะทางสังคมที่จำเป็น ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การสร้างความไว้วางใจ การสื่อสาร และทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

5. จัดให้มีกระบวนการกลุ่ม (group processing) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น

จากหลักการดังกล่าว ทำให้รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน หรือ Learning Together ที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม

ในการทำงาน นักเรียนช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบ ให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูชมเชยหรือให้รางวัลกลุ่มตามผลงานของกลุ่มเป็นหลัก ซึ่งละเอียด จุฬานันท์ (2541) ได้เสนอแนะการนำรูปแบบนี้ไปใช้ไว้ดังนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์การสอนให้ชัดเจน
- 2) จัดกลุ่มให้มีขนาดไม่เกิน 6 คน หากนักเรียนยังใหม่กับการเรียนแบบร่วมมือ ควรใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีเพศหญิงและเพศชาย แต่ในบางครั้งการจัดนักเรียนที่มีความสามารถเหมือนกันเข้ากลุ่มเดียวกันเพื่อฝึกทักษะก็สามารถทำได้
- 3) จัดให้นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นวง เพื่อให้สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้สะดวก
- 4) จัดเอกสารหรือสื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนต้องพึ่งพาอาศัยกัน เช่น จัดเอกสารให้กลุ่มละชุดเดียว เพื่อให้ นักเรียนแบ่งกันดู แบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยให้แต่ละคนรับผิดชอบในการอ่าน และทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มต้องพึ่งพาช่วยเหลือกันทำให้งานของกลุ่มของตนเป็นกลุ่มที่ชนะ
- 5) กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ตัวอย่างบทบาทในการทำงานกลุ่ม ได้แก่ ผู้สรุปย่อ

ทำหน้าที่สรุปบทเรียน ผู้ตรวจสอบทำหน้าที่สอบถาม
เพื่อนสมาชิก ผู้กระตุ้นทำหน้าที่ส่งเสริมชักชวนให้
เพื่อนสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็น ผู้บันทึกทำ
หน้าที่จดบันทึกการตัดสินใจของกลุ่มหรือรายงานของกลุ่ม
ผู้สังเกตทำหน้าที่ตรวจสอบความร่วมมือระหว่างสมาชิก
ภายในกลุ่ม

- 6) อธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ
- 7) แจงเงื่อนไขเพื่อจัดสภาพให้เกิดความเกี่ยวพันกันใน
เรื่องของเป้าหมายร่วม อาจทำได้โดยกำหนดให้กลุ่ม
ผลิตผลงานร่วมกันเพียง 1 ชิ้น หรือให้รางวัลกลุ่มจาก
ผลงานของสมาชิกแต่ละคน
- 8) จัดสภาพให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของแต่ละ
คน ซึ่งจะทำให้ทุกคนมีส่วนทำงานให้กับกลุ่ม เช่น ครู
จัดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูสุ่มเลือกสมาชิกคนใด
คนหนึ่งขึ้นมารายงานผลงานของกลุ่ม หรือครูเลือกผล
งานของสมาชิกคนใดคนหนึ่งมาเป็นตัวแทนของกลุ่ม
แล้วให้คะแนนกลุ่มจากผลงานของสมาชิกคนนั้น เป็นต้น
- 9) จัดสภาพให้เกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่ม เป็นต้นว่าให้
ถามเพื่อนกลุ่มอื่นได้ เมื่อต้องการความช่วยเหลือ
- 10) อธิบายเกณฑ์ของความสำเร็จ การให้คะแนนควรเป็นแบบ
อิงเกณฑ์มากกว่าอิงกลุ่ม สำหรับกลุ่มแบบแตกต่าง
(heterogeneous groups) เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับ

แต่ละกลุ่มจะต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป

- 11) ระบุพฤติกรรมที่คาดหวัง ในระยะแรกพฤติกรรมที่คาดหวัง คือ ให้อยู่กับกลุ่ม กามชื่อของเพื่อนสมาชิก ในพฤติกรรมระดับที่ซับซ้อนขึ้น ได้แก่ ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย ทุกคนเข้าใจ และเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม
- 12) ระหว่างที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ครูมีบทบาท ดังนี้
 - สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการแก้ไข หากนักเรียนประสบปัญหาในการทำงานหรือปัญหาเกี่ยวกับการร่วมมือกัน
 - ให้ความช่วยเหลือนักเรียน ครูจำเป็นต้องเข้าไปแทรกแซงในระหว่างการทำงานของนักเรียนเป็นครั้งคราว เพื่อชี้แจงคำสั่ง เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น พูดคุย และเพื่อสอนทักษะการเรียนรู้
 - สอนทักษะการร่วมมือเพื่อให้สื่อสารกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศความไว้วางใจกัน และการจัดการกับความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์
- 13) สรุปบทเรียนโดยนักเรียนและครู
- 14) นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่มและหาแนวทางแก้ไขปัญหการทำงานในครั้งต่อไป
- 15) การประเมินผล ประเมินผลงานของนักเรียน อาจทำได้

หลายวิธี เช่น ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนร่วมมือกัน หรือให้แรงเสริมแบบร่วมมือไปพร้อมกับการให้แรงเสริมรายบุคคล โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคลจากผลงานของแต่ละคน และให้รางวัลกลุ่ม จากคะแนนรวมของสมาชิกในกลุ่ม หรือนักเรียนได้คะแนนของตนเองรวมกับคะแนนพิเศษ (bonus points) ที่ได้ จากจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

- 16) ประเมินการทำงานของกลุ่ม จากการสังเกตระหว่างเรียน และการอภิปรายในชั้นกระบวนกรกลุ่ม

● **โครงสร้างกิจกรรมรูปแบบ Jigsaw** (Slavin,1980: Aronson,1978)

การสอนแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ ผู้เสนอวิธีการนี้ คนแรก คือ อารอนสันและคณะ (Aronson and other, 1978) ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอน แต่วิธีการหลักการยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

ขั้นตอนการสอนแบบ Jigsaw

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อ ที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้าขนาด 4 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เป็นกลุ่มสังกัด (Home Groups) จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้

แจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อยดังนั้น ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3 นักเรียนคนที่ 4 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 4

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มสังกัดไปจับกลุ่มใหม่ เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน ตามจำนวนกลุ่มที่มี

ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอน

หัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วพลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา และยกทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนสะสมของกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชย

การสอนแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการยกทวน เนื้อหาที่มีหลายๆ หัวข้อ หรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วนๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

● **โครงสร้างกิจกรรมรูปแบบ CIRC** (Cooperative Integrated Reading and Composition) (Stevens, 1987) การจัดทีมประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน โดยจับคู่ที่มีความสามารถทางการอ่านเท่ากัน 2 คู่ คือ คู่ที่มีความสามารถทางการอ่านสูง 1 คู่ และคู่ที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่า 1 คู่ รวมเป็น 2 คู่ใน 1 ทีม เป็นโครงสร้างกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสอนภาษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. **ชั้นนำเสนอบทเรียน** ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้ว ครูก็จะแนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน (Stevens, 1987)

2. **ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม** กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีม เมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ

- 1) การฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ เช่น อ่านออกเสียงคำศัพท์ ฝึกหาความหมาย สะกดคำ อ่านในใจ อ่านออกเสียง การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่อง การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีครูคอยดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม การช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องของผลงานของผู้ร่วม

ทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนจะส่ง นอกจากนี้
นักเรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตาม
ต้องการนอกห้องเรียน

3. ขั้นการทดสอบ หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทอ่าน
แล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง
การสร้างประโยชน์จากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่ง
ให้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาติ
ให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนน
ของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียน
ทำการทดสอบเสร็จ ครูผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละ
ทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป
เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

4. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กันที่ที่ผู้สอนคิด
คะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล
เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อ
เป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

● **โครงสร้างกิจกรรมรูปแบบ GI (Group Investigation)**
พัฒนาโดย ชารอน และคณะ (Sharon and others, 1984) GI เป็น
การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความซับซ้อนและกว้างขวางมาก ประโยชน์ของ
GI ก็คือต้องการปลูกฝังการร่วมมือกันอย่างเป็นประชาธิปไตย และ
มีการกระจายภาระงานและสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เท่าเทียม
กันของสมาชิกในกลุ่ม GI ยังกระตุ้นบทบาทที่แตกต่างกัน ทั้งภายใน

กลุ่มและระหว่างกลุ่ม

การนำการเรียนรู้แบบ GI มาใช้ ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน หรือน้อยกว่านี้ตามความเหมาะสม การจัดกลุ่มตั้งอยู่บนความต้องการของครูและนักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนกันเองว่าจะศึกษาหัวข้อเรื่องอะไร และใช้วิธีการอะไรในการศึกษาหาความรู้ นอกจากนี้ สมาชิกแต่ละคนหรือสมาชิกแต่ละคู่ในกลุ่ม อาจเลือกหัวข้อย่อยแล้วตัดสินใจเองถึงวิธีการแสวงหาความรู้ในหัวข้อย่อยๆ นั้น สมาชิกแต่ละคนหรือสมาชิกแต่ละคู่รายงานความก้าวหน้าและผลการทำงานให้กับกลุ่มของตนเองทราบ กลุ่มจะอธิบายเกี่ยวกับรายงานของสมาชิกและเตรียมรายงานของกลุ่มให้กับเพื่อนทั้งห้องฟัง

GI มีองค์ประกอบอยู่ด้วยกัน 6 ประเภท คือ

- 1) การเลือกหัวข้อเรื่องที่จะศึกษา (Topic selection) นักเรียนเลือกหัวข้อเรื่องที่เฉพาะเจาะจงของปัญหาที่เลือก แล้วกลุ่มจะแบ่งภาระงานออกเป็นงานย่อยๆ ที่มีสมาชิก 2-5 คน ร่วมกันทำงาน
- 2) การวางแผนร่วมมือกันในการทำงาน (Cooperative planning) ครูและนักเรียนวางแผนร่วมกันในวิธีดำเนินการ ภาระงานที่ทำ และเป้าหมายของงานในแต่ละหัวข้อย่อยตามปัญหาที่เลือก
- 3) การดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ (Implementation) นักเรียนดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ในขั้นที่ 2 กิจกรรมและทักษะต่างๆ ที่นักเรียนจะต้อง

- ศึกษาความมาจากแหล่งข้อมูล ทั้งภายในและภายนอก
โรงเรียน ครูจะให้คำปรึกษากับทุกกลุ่มพร้อมกับ
ติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของนักเรียน
และช่วยเหลือนักเรียนเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือ
- 4) การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ (Analysis and synthesis) นักเรียนวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่
ผู้เรียนรวบรวมมาได้ ในชั้นที่ 3 และวางแผนหรือ
ลงข้อสรุปในรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อนำเสนอต่อชั้น
เรียน
 - 5) การนำเสนอผลงาน (Presentation of final report)
กลุ่มนำเสนอผลงานตามหัวข้อเรื่องที่เลือก ครู
ต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมขณะที่มี
การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อเป็นการขยาย
ความคิดของตัวนักเรียนเองให้กว้างไกล โดยเฉพาะ
ในหัวข้อเรื่องที่กลุ่มไม่ได้ศึกษา ครูจะทำหน้าที่เป็น
ผู้ประสานงานในระหว่างการนำเสนอผลงาน
 - 6) การประเมินผล (Evaluation) ครูและนักเรียนจะ
ร่วมกันประเมินผลงานที่ได้นำเสนอ พร้อมทั้งแสดง
ความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทุกชิ้น การประเมินผล
อาจรวมทั้งการประเมินผลเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
GI เป็นการเรียนแบบร่วมมือที่มอบหมายความรับผิดชอบ
ขอบอย่างสูงให้กับนักเรียนในการที่จะบ่งชี้ว่าจะเรียนอะไรและเรียน

อย่างไร ในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และตีความหมายของสิ่งที่ศึกษา ได้เน้นการสื่อความหมายและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกัน และกันในการทำงาน

กล่าวโดยสรุป การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีเรียนไม่ใช่วิธีสอน แต่เป็นวิธีเรียนที่คู่ขนานไปกับวิธีสอนภาษาแบบสื่อสารโคเอลโฮ (Coelho, 1992) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้พัฒนาจุดประสงค์ในการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษา โดยระบุว่า นักเรียนจะต้องเรียนวิธีการใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าที่จะเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาภาษานั้น จุดเน้นของการเรียนอยู่ที่หน้าที่ในการสื่อสารของภาษา วิธีการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความตั้งใจเฉพาะบางเรื่อง เช่น การขอโทษหรือการเชลชวน และการจัดลำดับความคิด โดยใช้รูปแบบที่ สละสลวย เช่น การจัดระดับ การเปรียบเทียบ และการจัดลำดับความต่อเนื่อง การเรียนแบบร่วมมือสามารถเป็นพื้นฐานการออกแบบ การเรียนการสอนแบบสื่อสารได้ ห้องเรียนที่มีการเรียนแบบร่วมมือ จะเป็นเหมือนสภาพแวดล้อมทางการเรียนภาษา และกิจกรรมการเรียนภาษาจะช่วยให้พัฒนาทักษะทางสังคม (Social Skills) ทักษะการคิด (Thinking Skills) และทักษะการพูดสื่อสาร (Functional Oral Language)

กิจกรรมการเรียนภาษาสนุกๆ “เรียนแบบเล่น”

กิจกรรมสนุกๆ เกิดจากความเชื่อ ที่ว่าผู้เรียนจะจดจำได้มากกว่า และเรียนรู้เร็วกว่า เมื่อเขามีความสุข กิจกรรมสนุกๆ ที่ได้ทดลองใช้

แล้วนักเรียนชอบ เช่น

Games กับการแข่งขัน การแพ้-ชนะ และการสู้กับตนเอง การให้ bonus พิเศษสำหรับผู้เสร็จก่อนตามลำดับ 1-2-3 คือสีสันของการใช้เกมประกอบการสอน การเลือกเกมต้องคิดถึงตัว language / skill ที่ต้องการด้วย มิใช่จะมุ่งแต่สนุกอย่างเดียว เกมต่างๆ อาจดัดแปลงจากรายการโทรทัศน์ โดยดูว่าขณะนั้น มีเกมอะไรที่ประชาชนชอบมาก เช่น ขณะเล่นเกมเศรษฐีกำลังเป็นที่สนใจก็สามารถประยุกต์ใช้กับภาษาอังกฤษได้โดยถามคำศัพท์ ตัวอย่าง ไวยากรณ์ ความรู้ทั่วไป ฯลฯ

- เกมฝึกคำศัพท์ ทายคำศัพท์ คำเหมือน คำตรงข้าม จับคู่ word groups, idioms, bingo, dominoes
- เกมฝึกไวยากรณ์ เช่น broken sentence (ให้ต่อประโยค 2 ชั้นส่วนเข้าด้วยกัน) Find the differences (หาที่แตกต่าง) card games, complete the sentences, Find someone who...
- เกมฝึกการอ่าน เช่น Jigsaw reading, Two in one stories, rearrange, complete the story

เกมเหล่านี้ สิ่งสำคัญ คือ วิธีการแข่งขันและรูปลักษณะบรรยากาศ ควรตัดเป็นชิ้นส่วน ไม่ให้อยู่ในรูปแบบของใบงาน เพราะใบงานให้ความรู้สึกของการเรียน แต่การตัดแยกชิ้นส่วนให้ความรู้สึกของการเล่น และการแข่งขัน การร่วมแรงร่วมใจ หากหาวิธีทำมูลค่าของรางวัลไว้ให้เหมือนรายการทางทีวีได้ จะสร้างบรรยากาศการแข่งขันได้ดีมาก

ตัวอย่าง

เกมการอ่านที่ผู้สอนสร้างจากข่าว ที่มีเนื้อข่าวใกล้เคียงกัน Jigsaw Reading

There are two headlines and two news stories. Sort out the right story for each headline. Be sure to put them in correct order :

Get started

You have to sort out the cards so that they make two stories. There are 14 parts in news 1 and 16 parts in news 2. You have 20 minutes to do so.

Graf aims for Autumn

Steffi Graf was quoted yesterday as saying she is on
the way to recovery from an operation on her knee
and could be fit enough to play again by late
Autumn. “My main goal is to get fit for the 1998
grand slam tournaments,” Graf told Frankfurt’s
Sunny weekly magazine. “ If everything goes well I

should be able to play again in late autumn and be there for the Master of Champions tournament in Frankfurt,” she said. The former world number one slipped to fifth place in the rankings this week, her worst position for 11years, after she missed Wimbledon because of an operation last month. “ Immediately afterwards was a bit difficult. But Now I can move without pain,” said the German.

Seagref to train Thai coaches

The Athletic Association of Thailand (AAT) has invited US coach Mr Lauren Seagref to train 160 Thai coaches. These coaches will train Thai athletes for the SEA Games and the 13th Asain Games Tournaments. The Athletic Association of Thailand said that Mr Lauren Seagref is a special expert, a leading athletic instructor and one of the top four in The International Athletic Association Federation (IAAF). According to Pol Lt Col Surapong Ariyamongkhon, coach president and deputy secretary-general of the Amateur Athletic Association of Thailand, there will be a training

project of four classes for athletic coaches titled
“ Intensive Technique Course; Sprinting in the
USA”. Each class will hold 40 people for a total of
160 people.

Newspaper & Newsletter Report/ Production

ให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ที่ชอบ บันทึกการอ่านว่า
 ได้ความรู้อะไรบ้างจากคอลัมน์นั้นๆ แล้วให้ช่วยกันคิดผลิตหนังสือ-
 พิมพ์ของห้องเรียนขึ้น วางแผน กำหนดชื่อคอลัมน์ และรูปลักษณะ
 เขียนและผลิตตามที่วางแผนไว้ เมื่อผลงานเสร็จแล้ว นักเรียนทุกคน
 จะภาคภูมิใจมาก แล้วไม่ควรลืมคำชมที่เหมาะสมด้วย

Story Telling ฟังเขียนเรื่อง เล่าเรื่อง ตลอดจนถึงเทคนิคการ
 เล่านิทาน ซึ่งต้องใช้เวลาฝึกฝน ฝึกซ้อม ให้นักเรียนได้อ่านเรื่อง
 ที่ต่างไว้ แล้วเขียนเรื่องของตนเองและฝึกซ้อมพูด แสดงเรื่องของ
 ตนเอง การฝึกฝนด้วยความสุข ด้วยความรู้สึกเหมือนเป็นนักแสดง
 จะทำให้ไม่เกิดความเขินอาย แน่นนอนพวกเขามีความสุข บางโอกาส
 ครูอาจให้เล่านอกห้องเรียน โดยให้นักเรียนหาผู้ชมเอาเอง ซึ่ง
 นักเรียนจะตื่นเต้นมาก

Grammar through songs and films เด็กๆ ทุกคนชอบดู
 หนังสัฟเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติของวัย สิ่งที่คุณต้องทำคือ เลือก
 เพลงที่มีเนื้อหาไวยากรณ์ ส่วนวน ภาษา ที่ต้องการสอนหาตัวอย่าง
 การใช้ภาษาจริงจากเพลงและบทสนทนาในหนัง บางทีอาจให้หาเรื่องเล่า

ที่มีอยู่ในบทเพลง แล้วใช้เพลงนั้นๆ สอนสิ่งที่ต้องการ Films ก็เช่นกัน เลือกเรื่องที่วัยรุ่นชอบ มีภาษาที่พอฟังได้ เช่น เรื่องรัก โรแมนติก หรือ Comedy Drama กิจกรรมหลังการชม อาจเป็นการเขียนสรุป การจดบันทึกคำศัพท์ ส่วนวน ภาษาที่ได้ยินหรือ การเขียนบทวิจารณ์

One Scene Drama ละครฉากเดียว ให้นักเรียนเลือกเรื่องเอง จากที่มีอยู่ หรือจะแต่งเองใหม่ก็ได้ เขียน script ฟังพูด ฟังการ แสดงและจัดหาโอกาสการแสดงให้เขา เช่น เวทีย่อยของโรงเรียน ร่วมในงานกิจกรรมอื่นๆ ที่โรงเรียนจัด เช่น งานนิทรรศการ การแสดงผลผลิต หรือครูจัดงานเฉพาะให้เลยเป็นพิเศษก็ได้ เด็กยุคใหม่ชอบ การแสดงมากและทุ่มเทกันจริงๆ ขอให้ทดลองนำไปใช้ แล้วปรับปรุงไปเรื่อยๆ

Role Play -บทบาทสมมติ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ประสบ กับสถานการณ์จริงในสภาพที่สมมติขึ้นมา เพื่อฝึกการใช้ภาษาที่คล้าย กับการใช้ในชีวิตจริง นักเรียนได้หลุดพ้นจากบรรยากาศห้องเรียนไปสู่ โลกใหม่ไป เป็นคนใหม่ หรืออาจจะยังคงรักษาความเป็นตัวตนของ ตนเองอยู่ แต่ปฏิบัติในสถานการณ์ที่อาจพบในชีวิตจริง ซึ่งเหมาะสม มากสำหรับการสอนทักษะพูด ครูควรศึกษาจุดประสงค์ให้ชัดเจนก่อน ว่า ต้องการให้ได้ความรู้อะไรบ้าง แล้วจึงเตรียมอุปกรณ์จำเป็นสำหรับ สร้างสถานการณ์ เช่น บัตรกำหนดบทบาท / สถานการณ์ ของผู้เกี่ยวข้อง ให้ชัดเจน รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบอื่นๆ ก่อนแสดงควรให้เวลานักเรียนสำหรับศึกษาบทบาทก่อนเสมอ แต่ต้องไม่มากนัก อาจใช้เวลา 3-5 นาที

ตัวอย่าง

แผนการสอน

การกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยใช้วิธีการเรียน
แบบมีส่วนร่วม หรือแบบร่วมมือ (โครงสร้าง LT)
และแบบแข่งขัน และใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง Shop-Shop-Shop ! เวลา 4 คาบ
วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 15 อ 0111 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้สอน นางสมพิศ แสงศิริรักษ์ โรงเรียน พิจิตรพิทยาคม

1. สาระสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย เป็นหัวข้อของการสนทนาที่
จำเป็น สำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องจัด
สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ให้นักเรียนได้ฝึกเพื่อให้สามารถ
นำไปใช้ในการสื่อสารได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

สนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับบุคคลและ
กาลเทศะ

จุดประสงค์ปลายทาง : สนทนาซื้อขายสินค้าที่ต้องการได้
จุดประสงค์นำทาง

1. บอกคำศัพท์เกี่ยวกับสินค้า สถานที่ และสำนวนภาษาที่ใช้ซื้อ-ขายได้
2. ฟังบทสนทนา แล้วสรุปใจความสำคัญและสำนวนภาษาที่ใช้ซื้อ-ขายได้
3. ถาม - ตอบ สั้น ๆ โดยใช้สำนวนภาษาเกี่ยวกับการซื้อ - ขายได้
4. พูด อธิบาย สินค้าได้
5. แสดงบทบาทสมมติการซื้อ - ขายสินค้าได้

3. เนื้อหา

- Vocabulary about- goods / shops / paying.
- Asking for things.
- Saying if things are not available .
- Deciding to buy.
- Deciding not to buy.

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 - 5 คน เป็นกลุ่มแบบคละ กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม (จัดไว้แล้วตั้งแต่

บทเรียนแรก)

2. ให้นักเรียนดู Video Clips โฆษณาสินค้าต่างๆ แล้วช่วยกัน
 จัดบันทึก

Name of Objects	Quality
1
2
3
4

3. ระบุตัวแทนกลุ่มตามบทบาท ให้สรุปพหุคูณเวียนกันไป จน
 ครบทุกกลุ่ม โดยไม่จำเป็นต้องให้พูดครบทุกข้อ

ชั้นนำเสนอเนื้อหา

1. ครูกำหนดสถานการณ์ว่า นักเรียนมีเงินรางวัลจากการชิง
 โฉลกจำนวน 1,000 บาท ต้องการซื้อชิ้นสินค้าจำเป็นสำหรับ
 ตัวนักเรียน 5 ชนิด และสินค้าที่อยากได้ 5 ชนิด จากแคต
 ตาล็อกที่แจก ให้พร้อมระบุสถานที่ที่จะซื้อได้ทุกๆ ไป (Work-
 sheet 1) จากนั้นนำไปตัดป้ายนิเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนกันดู
 แล้วครูนำสรุป คำศัพท์สำคัญ ๆ เกี่ยวกับชื่อสินค้า สถานที่
 และข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า
2. ให้นักเรียนอ่านบท “Why do you like to go shopping?”
 แล้วช่วยกันตอบคำถามตาม Worksheet 2 เพื่อหาสำนวน
 ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย ครูสุ่มถามเวียนไปทุกกลุ่ม

3. ครูแจก Worksheet 3 (At the Record's) ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า หากไปร้านขายเทป ซีดี แผ่นเสียง จะต้องรู้ศัพท์ในประเด็นที่กำหนดอย่างไร แล้วสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่มนำเสนอ
4. ให้นักเรียนฟังบทสนทนา “At the Record ‘s” เพื่อตอบคำถามสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และสำนวนภาษาสำคัญที่ได้ยิน ตาม Worksheet 3 แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับคู่ของตนในกลุ่ม จากนั้นจึงให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปเป็นคำตอบของกลุ่ม
5. ครูเฉลยคำตอบ โดยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจระหว่างกลุ่ม พร้อมตัวแทนกลุ่มอธิบายจุดสำคัญๆ ครูเพิ่มเติมแล้วให้ฟังบททวนอีกครั้งหนึ่ง
6. ครูแจก Tapescript I, II ให้นักเรียนศึกษาบทสนทนา แล้วสรุปสำนวนภาษาที่ใช้สำหรับ

1. Asking for things
2. Saying if things are not available
3. Deciding to buy
4. Deciding not to buy

ครูช่วยย้ำภาษาส่วนที่ใช้สำหรับการจ่ายเงิน (paying) เช่น

Do you take cheques ?

อาจแทนที่โดย Cradi cards ได้ พร้อมยกตัวอย่าง

ขั้นการฝึกใช้ภาษา

1. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาที่ 2 แล้วพูดตามทีละประโยค ครูช่วยแก้ไขจนนักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มละ 2 คู่ พูดบทสนทนาตัวอย่างจนคล่อง จากนั้นสลับคู่ฝึกจนคล่อง ครูเดินตรวจสอบระหว่างการฝึก และสังเกตพัฒนาการ พร้อมช่วยแก้ไขการออกเสียง
3. ให้นักเรียนเล่นเกม Selling freezers to eskimos โดยกำหนดสถานการณ์ให้แต่ละกลุ่มเป็นตัวแทนนักขายตรง (Direct salesperson) นำสินค้าที่ครูแจกให้ [บัตรภาพ ซึ่งเป็นสินค้าที่วัยรุ่นไม่น่าจะซื้อ] ไปนำเสนอขายกลุ่มคู่ตรงข้าม คือ
 - ตัวแทน 1 คน จากกลุ่ม 1-3-5-7 นำสินค้าไปเสนอขายกลุ่ม 2 - 4 - 6 - 8 สมาชิกที่เหลือรอเป็นลูกค้ำแล้วตัดสินใจ เลือกสินค้า 1 ชนิดจากกลุ่มเลขคู่
 - ตัวแทน 1 คน จากกลุ่ม 2-4-6-8 นำสินค้าไปเสนอขายกลุ่ม 1 - 3 - 5 - 7 สมาชิกที่เหลือรอเป็นลูกค้ำ แล้วเลือกสินค้า 1 ชนิดจากกลุ่มเลขคี่
 - กลุ่มที่ได้รับการคัดเลือก 2 กลุ่ม จากกลุ่มหมายเลขคู่และหมายเลขคี่จะได้ bonus 50 แต้ม เป็นคะแนนสะสมของกลุ่ม

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนยังไม่พอใจกับสินค้าที่ได้รับ การเสนอบริการจากคนขายตรง จึงต้องไปซื้อที่ร้านค้า ครูแจกบัตรกิจกรรม บทบาทสมมุติ A / B ให้นักเรียนดังนี้
 - กลุ่มหมายเลขสี่ เป็นลูกค้า ต้องซื้อสินค้า และจ่ายเงินตาม วิธีที่กำหนด
 - กลุ่มหมายเลขคู่ เป็นคนขายของในร้านค้า ต้องจัดของ ขายตามรายการที่กำหนด
 - ให้เวลาเตรียม 5 นาที และเวลาปฏิบัติ 10 นาที
 - ให้ทั้งสองฝ่ายบันทึกผลลงในแบบบันทึกกิจกรรม
 - นำผลการปฏิบัติในแบบบันทึกกิจกรรมส่งครู
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาท ครูสังเกตและจด บันทึกในแบบสังเกต

ขั้นประเมิน

1. ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อการปฏิบัติกิจกรรมของ ตนเอง พร้อมปัญหา - อุปสรรค
2. ครูนำผลการสังเกตของครู และผลจากแบบบันทึกกิจกรรม ของนักเรียนมาสรุป ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ พร้อมแก้ไข ข้อผิดพลาดที่รวบรวมไว้จากการสังเกตตลอดการปฏิบัติกิจกรรม บทบาทสมมุติของนักเรียน

ชั้นนำไปประยุกต์ใช้

ให้นักเรียนดู Video ภาพยนตร์ฉากในร้านหนังสือจากเรื่อง Notting Hills แล้วให้แต่ละกลุ่มบอกสิ่งที่ได้เห็นและได้ยิน จดบันทึก คำศัพท์ไว้มากๆ รวมทั้งให้สังเกตวิธีการพูดและจดบันทึกสำนวนภาษา ที่ใช้ใน Bookshop ช่วยกันแต่งบทสนทนาให้สมบูรณ์ แล้วแสดงตาม บทสนทนานั้น

5. สื่อการเรียนการสอน

- Video clips - Video film-Notting Hills
- เทปและตลับเทป - แคตตาล็อกสินค้า
- บัตรภาพ - บัตรกิจกรรม A/B (Activity Card A/ B)
- Worksheet 1 (What we'd like to buy)
- Worksheet 2 (Why do you like to go shopping?)
- Worksheet 3 (At the Record's)
- Tapescript
- แบบบันทึกกิจกรรม A / B
- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

1. จุดประสงค์ที่ต้องการวัดผล

1.1 การใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสินค้า ร้านค้า และการจ่ายเงิน

1.2 การใช้ภาษาในการซื้อ-ขาย สินค้าได้ทั้งการตกลง ซื้อและไม่ตกลงซื้อ

2. วิธีการวัด

- สังเกตการร่วมกิจกรรม
- สังเกตการสนทนาเป็นคู่
- ชักถาม / ตรวจสอบคำตอบ
- ตรวจสอบบันทึกกิจกรรม

3. เกณฑ์การประเมิน

- ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
- ร้อยละ 80 ออกเสียงตามแบบได้
- ตอบคำถามได้ครบ
- ทำครบและสอดคล้องกันระหว่าง A / B

4. เครื่องมือที่ใช้วัดผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียน
2. Worksheet 1 -2
3. แบบบันทึกกิจกรรม A/B

7. กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้านอกเวลา จากหนังสืออ่านประกอบ
อื่น ๆ หรือจากสื่ออื่น ๆ เพื่อรวบรวม บทสนทนา เกี่ยวกับ Shopping
ที่มีสถานการณ์และโอกาสแตกต่างกัน คนละอย่างน้อย 5 บท จด
บันทึกกลงสมุด แล้วกำหนดเวลาให้นำส่งครู

8. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนให้ความสนใจร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ และสนุกสนานกับกิจกรรมการเล่นเกม และบทบาทสมมติ

2. สำหรับเกม Selling freezers to eskimos อาจปรับเปลี่ยนจากการพูดสนทนาโดยตรงกับกลุ่มที่ละกลุ่ม หมุนเวียนกันไป อาจเปลี่ยนเป็นการพูดหน้าชั้นที่ละกลุ่มก็ได้ โดยต้องกำหนดเวลาให้กลุ่มๆ ละ 2 - 3 นาที

ตัวอย่าง

ใบงาน ใบงานที่ 1

Shop- Shop-Shop! Worksheet 1 - What we'd like to buy

Name.....No.....Group.....

Look at the catalogue, then make your shopping list.

Shopping list:

	Necessities:	Place to buy	Price
1)	_____	_____	_____
2)	_____	_____	_____
3)	_____	_____	_____
4)	_____	_____	_____
5)	_____	_____	_____

Say why they are necessary:

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____
- 4) _____
- 5) _____

	Unnecessities	Place to buy	Price
1)	_____	_____	_____
2)	_____	_____	_____
3)	_____	_____	_____
4)	_____	_____	_____
5)	_____	_____	_____

Say why you want them:

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____
- 4) _____
- 5) _____

***Total price: you've spent: _____

ตัวอย่าง

ใบงานที่ 2

Shop- Shop- Shop! Worksheet 2

Name.....No.....Group.....

Why do you like to go shopping?

Going shopping is a good way to have fun while you try to get things done. Everyone needs to shop for daily necessities, such as food and clothes and shampoo. But many people like to shop by looking at the new fashions or the latest cassette tapes or the most recent furniture.

Department stores are good places for shoppers who like to look and shop. There are so many different things for sale. From clothes to household goods to sport equipment, the department store offers lots of choices. The store is usually very big. Shoppers often need to ask where things are. Salespeople have to answer questions like: “What floor are children’s clothes on?” “Which way is the toy department?” or “Do you take credit cards?”

If the shoppers do not know what they want, they can easily get help from the salesperson. “May I help you?” asks the salesperson, or “Would you like to try it on?” But be careful! These kind offers may be hard to refuse!

Questions:

1. Why do people go shopping?
 - 1) _____
 - 2) _____
 - 3) _____
 - 4) _____
2. Who say these expressions- the salespeople or the shoppers?
 - 1) Where can I find the toy department?

- 2) May I help you?

- 3) What floor are women's clothes?

- 4) Would you like to try it on?

- 5) I'm looking for sport wears.

- 6) Do you take credit cards?

- 7) Which credit cards do you take?

- 8) What size are you?

- 9) Where's the fitting room?

- 10) Can I try it on?

ใบงานที่ 3

Shop- Shop- Shop !

Worksheet 3- At the Record's

Name.....No.....Group.....

Listening Task

Before listening: Discuss in your group on the following points-

- 1) Things you can buy in music stores
- 2) Types of music
- 3) Ways of paying

Listen to the conversation from the tape, then answer the questions.

1) What were the two things the customer wanted to buy?

2) Why didn't she buy them?

3) What did she finally buy?

4) How much did they cost?

5) How did she pay?

Who said these- the customer or the assistant?

1) Which is the classical music section, please?

2) How much is it?

3) That's OK.

4) I'm afraid it's not in stock yet.

5) Oh, that's rather expensive. I think I'll leave it.

6) Do you know when you'll get it in?

7) It's over there to the right.

8) Oh, well, I'll come in then.

9) Yes, but only with a banker's card.

10) Anything else?

ใบงานที่ 4

Tapescript 1

Assistant : Can I help you?

Customer : Yes, which is the classic music section, please?

Assistant : It's over there to the right. Do you want anything special?

Customer : Yes, I want the new record of Beethoven's Fifth Symphony by the London Symphony Orchestra.

Assistant : Beethoven's Fifth by the London Symphony Orchestra? I'm afraid it's not in stock yet.

Customer : Do you know when you'll get it in?

Assistant : It'll be by Saturday. I should think.

Customer : Oh, well I'll come in then.

Assistant : Anything else?

Customer : Yes, I'd like the video cassette of last year's Wimbledon tennis finals.

Assistant : Wimbledon hi lights, you mean?

Customer : Yes, how much is it?

Assistant : It's 29.95 pounds.

Customer : Oh, that's rather expensive. I think I'll leave it. Thanks anyway. Oh, but I'll take three blank video cassettes. How much are they?

Assistant : There's a special offer on blank cassettes. Only 12.50 pounds for a pack three.

Customer : OK. Do you take cheques?

Assistant : Yes, but only with a banker's card.

Customer : That's OK. Can I borrow a pen?

ใบงานที่ 5

Tapescript II

Customer : Excuse me, have you got the latest Simply Red album?

Assistant : No, I'm afraid we've completely sold out.

Customer : Oh, pity. Do you have Greatest Hits on The Guitar?

Assistant : Yes, I think it's in stock. One moment and I'll check.

Customer : Thanks

Assistant : Yes, here we are.

Customer : Great. How much is it?

Assistant : 6.99 pounds

Customer : OK. I'll have it.

Assistant : Right. Here's your receipt.

Customer : Thanks.

ตัวอย่าง

กิจกรรม

**Activity Card A
(with catalogue)**

You're salespeople. Look at the catalogue. Things sold in your shop are the items in this catalogue. Take turn act out a salesperson and register the selling information in the Salesperson Register Form. The customers must pay by:

cash cheque

credit card of the:

.....American Express Visa

.....Master Dinor

หมายเหตุ ครูแจกแคตตาล็อกให้แตกต่างกัน และระบุนการรับการจ่าย
ที่แตกต่างกัน

Salesperson Register Form

Name of shop _____ (Group's name)

List No.	Object sold	Paid by (cash / cheque/credit cards)	Customer's name	Customer's signature

Activity Card B

(with 4 picture cards)

You're customers. Look at the picture cards you've got. They are things you want to buy. Take turn act out a shopper and register the purchasing information in the Customer Register Form. You want to pay by:

cash cheque

credit card of the:

.....American Express Visa

.....Master Dinor

หมายเหตุ ครูแจกบัตรภาพ และระบุการจ่ายให้แต่ละกลุ่มให้แตกต่างกัน

ตัวอย่าง

แบบสังเกต แบบสังเกตพฤติกรรมการสนทนา (กลุ่ม / รายบุคคล)

ชื่อกลุ่ม / เลขที่สมาชิก	ความสามารถในการสื่อสาร (4 คะแนน)	การใช้ภาษาที่เหมาะสมและเป็นธรรมชาติ (4 คะแนน)	การออกเสียงและความคล่องในการโต้ตอบ (4 คะแนน)	ข้อสังเกตการใช้ภาษาที่ควรแก้ไข
ONE WORLD				
TWO				
THREE				
FOUR				
FIVE				
SIX				
SEVEN				
EIGHT				
NINE				
TEN				

เกณฑ์ ผ่าน 8 คะแนน

ผู้ประเมิน _____

การจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า บรรยากาศที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา คือ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน ประกอบไปด้วยสื่อการสอน และกิจกรรมการสอนที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด ครูอาจสร้างบรรยากาศได้โดย

- แสดงความเป็นมิตร ครูควรปรับอารมณ์ให้ร่าเริง แจ่มใส ปรับภาษาพูดให้นักเรียนเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของผู้เรียน บางครั้งอาจใช้ภาษาของวัยรุ่นบ้าง ก็ไม่น่าจะทำให้เสียภาพลักษณ์แต่อย่างใด ตรงกันข้ามครูน่าจะสร้างภาพลักษณ์ของมิตรที่พร้อมจะรับฟังความคิดเห็น ปัญหาต่างๆ และพร้อมที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือ

- เน้นการชมเชยมากกว่าการตำหนิ ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนต่อนักเรียนและมองโลกในแง่ดี จะช่วยให้เกิดแรงเสริมทางบวก และช่วยสร้างกำลังใจและความเชื่อมั่นแก่นักเรียนได้มาก ครูจึงควรฝึกเทคนิควิธีชมที่เหมาะสมกับผู้เรียน

- ส่งเสริมความสามารถรายบุคคลพร้อมๆ กับพัฒนาความร่วมมือในทีม ธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการการยอมรับในความสามารถ ความสำเร็จ การยกย่อง ชมเชยจากครู จึงต้องจัดสัดส่วนของการประกาศความสำเร็จรายบุคคลกับความสำเร็จของทีมให้สมดุลกัน หากครูละเลยผลสำเร็จรายบุคคล โดยมุ่งแต่ผลสำเร็จของทีมอย่างเดียว นักเรียนบางส่วนจะขาดแรงกระตุ้น

- บริการสื่อเสริมการเรียนรู้อิสระ จัดหาสื่อที่พบในชีวิตจริง และสื่อที่ผลิตขึ้นไว้บริการนอกเวลาเรียน เช่น เทปเพลง วิทยุทัศน์

ภาพยนตร์ใหม่ๆ เพลงคาราโอเกะ หนังสืออ้างอิงประเภท dictionary ตามระดับความยาก encyclopedia หนังสืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (นวนิยาย) หนังสือประเภทความรู้ Reading Kit และสื่อบทเรียนสำเร็จรูป หรือสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ที่ผลิตเอง หรือจัดทำมาก็ได้

- จัดชั้นเรียนอย่างไม่เป็นทางการ ปรับเปลี่ยนที่นั่งจากลักษณะที่เป็นแถวหันหน้าไปทางเดียวกัน เป็นการนั่งเป็นกลุ่ม หันหน้าเข้าหากัน หรือการเคลื่อนย้ายที่นั่ง การเรียนนอกห้องเรียน การเรียนในห้องสมุดบ้าง ห้องศูนย์เรียนรู้บ้าง จะช่วยเพิ่มความตื่นตัวได้

- สนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชั้นเรียน ครูควรพูดภาษาอังกฤษง่ายๆ กับนักเรียน และสนับสนุนให้นักเรียนสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ แม้บางครั้งการแสดงออกของนักเรียนจะดูคล้าย over acted ไปบ้าง ก็ไม่ควรไป discourage แต่ควรให้กำลังใจ เพราะการพูดภาษาความมั่นใจ คือ ความสำเร็จครึ่งหนึ่งแล้ว

ภารกิจของครูต้นแบบ เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียน

การปฏิบัติงานกัลยาณมิตรนิเทศ

● การสร้างความสัมพันธ์และปลูกฝังศรัทธาระหว่างครูต้นแบบและครูเครือข่าย

ครู ได้ร่วมกับครูต้นแบบในโรงเรียนเดียวกัน จัดการประชุมวางแผน ก่อตั้งชมรมครูขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันชื่อ “ชมรมครูจุดประกาย” จากนั้นได้เปิดรับสมาชิก จากผู้สนใจระยะแรกที่มาสมัครก่อน เพื่อรับเข้าเป็นครูเครือข่ายจำนวน 10 คนแรก ส่วนที่เหลือหรือสมัครทีหลัง ได้รับไว้เป็นสมาชิกชมรม แต่ยังไม่อยู่ในเครือข่ายรุ่นแรก

การจัดการประชุม จะจัดร่วมกันระหว่างสมาชิกครูเครือข่าย โดยชี้แจงข้อตกลงของการเป็นครูเครือข่าย และภารกิจของครูเครือข่าย คือการปฏิรูปการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เมื่อได้ข้อตกลงแล้ว จึงเริ่มกำหนดตารางการนิเทศ ให้สอดคล้องกันระหว่างเวลาว่างของครูต้นแบบและครูเครือข่าย การสร้างความสัมพันธ์จึงเกิดจากการให้คำแนะนำอย่างไม่เป็นทางการ มีการพบปะกันนอกเวลาราชการเป็นส่วนมาก เมื่อต้องไปนิเทศในเวลา

ราชการจะไปเป็นทีม เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมของการมีส่วนร่วม และ
ปลูกฝังเจตคติของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในหมู่สมาชิก

● **วิธีสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในรูปแบบวิธีการสอนให้แก่ครู เครือข่าย**

เริ่มจากการสร้างความรู้ความเข้าใจในรูปแบบวิธีการสอนให้แก่
ครูเครือข่าย โดยเริ่มต้นงานจากการประเมินครูเครือข่ายแต่ละคนก่อน
เพราะแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จำเป็นต้องรู้สำหรับการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกันมาก เช่น ความเข้าใจเรื่อง
หลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
ทำไมจึงต้องปฏิรูปการศึกษา หากขาดความรู้และความเข้าใจในหัวข้อ
ดังกล่าว เพื่อจะได้ทราบปัญหาว่า **“ทำไมต้องเปลี่ยนแปลง วิธีการ
จัดการเรียนการสอน”**

สำหรับวิธีการประเมินนั้น ครูใช้วิธีการพูดคุย ชักถาม สังเกต
และขอคู่มือการสอนเดิม และจัดเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความรู้
เรื่องนี้ดี กลุ่มปานกลาง และกลุ่มที่ไม่รู้เรื่องเลย

● **วิธีปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการสอน แบ่งเป็น 3 ชั้น ตอน คือ**

- 1) การวิเคราะห์หลักสูตร และเนื้อหา ครูเครือข่ายได้ฝึกการ
วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา จนสามารถกำหนด
ขอบข่ายเนื้อหาได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกหัด

- 2) การวางแผนการสอน ครูเครือข่ายได้เขียนโครงสร้างรายวิชา 1 รายวิชา เพื่อนำมาเขียนแผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ได้มีการแลกเปลี่ยนแผนการสอนกันเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และมองจุดเด่นของแต่ละแผนเป็นการขยายมุมมองให้กว้างออกไปจากแผนของตนเอง จากนั้นครูได้อ่านแผนการสอน แล้วเสนอแนะการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เท่าที่ครูมีความรู้ ความสามารถที่สำคัญคือ การกระตุ้น โน้มน้าว ให้กำลังใจครูเครือข่าย คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้นักเรียน ได้มีความสุขกับการเรียน และครูมีความสุขที่ได้คิด ได้ทำสิ่งใหม่ๆ
- 3) การสร้างสื่อการสอน ครูได้แนะนำ สื่อ CAI เสริมทักษะการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้นักเรียน การแนะนำนี้ เป็นการกระตุ้นให้ครูเครือข่ายใช้สื่อการสอน เพื่อสนับสนุนบทเรียนของตน เพื่อสร้างความสนใจ เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และสร้างความประทับใจให้จดจำได้นาน ครูเครือข่ายได้สนใจจัดหาสื่อการสอนที่เหมาะสมมาใช้ เช่น อุปกรณ์ประกอบสถานการณ์ การสอนโดยการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง

- วิธีการและกิจกรรมการนิเทศครูเครือข่าย ใช้วิธีการนิเทศ ดังนี้
 - ◆ การประชุมกลุ่ม จัดให้มีการประชุมกลุ่มใหญ่ร่วมกับครูต้นแบบด้วยกัน
 - ◆ การเยี่ยมห้องเรียน และให้คำปรึกษาแบบกัลยาณมิตรนิเทศ
 - ◆ การสังเกตการสอนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 - ◆ การจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานครูเครือข่าย
 - ◆ การส่งเสริมให้ครูเครือข่ายขยายผล

● **ความสนใจและความร่วมมือของครูเครือข่ายตลอดโครงการ** ครูเครือข่ายทุกคนให้ความสนใจเป็นอย่างดี เพราะเป็นผู้สมัครเข้าร่วมโครงการด้วยความเต็มใจ และมุ่งหวังจะพัฒนาตนเอง และสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างดี แต่ยังมีปัญหาเรื่องการตัดทอนเนื้อหา ซึ่งต้องใช้เวลาและประสบการณ์อีกระยะหนึ่ง

- การวัดและประเมินผล ใช้ 3 วิธี
 - ◆ โดยการประเมินตนเอง
 - ◆ โดยครูเครือข่าย
 - ◆ โดยครูต้นแบบ พร้อมทั้งข้อเสนอนะ

จากครูต้นแบบขยายสู่ เพื่อนครูเครือข่ายอย่าง ไม่หยุดยั้ง

การเป็นครูต้นแบบ เป็นข้อตกลง และสำนึกใจที่จะมุ่งมั่นพัฒนา
งานด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
และการวิจัยในชั้นเรียนอย่างไม่หยุดยั้ง ครูต้นแบบทุกคนตั้งใจมากที่ได้
เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ

กิจกรรมทางวิชาการที่มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง คือ

- ◆ การเป็นวิทยากรอบรมครูเขียนแผนการสอนที่เน้นนักเรียน
เป็นสำคัญ จำนวน 7 ครั้ง
- ◆ เผยแพร่รูปแบบการสอนและให้คำปรึกษา คลินิกการเรียนรู้
ในงานสัมมนาต่างๆ
- ◆ เป็นกลุ่มตัวอย่างแก่นักศึกษาปริญญาโทในการทำวิทยานิพนธ์
- ◆ เป็นวิทยากรในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ
- ◆ ร่วมประชุมพิจารณาโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน

- ◆ เผยแพร่รูปแบบการสอนแก่ผู้ร้องขอ
- ◆ รับเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิวิจารณ์ผลงานการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโท
- ◆ จัดตั้งเครือข่ายกัลยาณมิตรนิเทศในเครือข่ายครูต้นแบบ
- ◆ ร่วมประชุมสัมมนาเรื่องต่างๆ ของ สกศ.
- ◆ เข้าสัมมนาผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูแกนนำ เพื่อเป็นต้นแบบปฏิรูปการเรียนรู้
- ◆ ร่วมโครงการวิจัย กับกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ
- ◆ เผยแพร่วีดิทัศน์สาธิตการสอน
- ◆ ร่วมเสวนาวิชาการ กรมสามัญศึกษา เขต 6, 7, 8 ในนามตัวแทนครู เขตการศึกษา 7
- ◆ ได้รับเลือกเป็นครูแกนนำปฏิรูปการเรียนรู้ กรมสามัญศึกษา
- ◆ รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
- ◆ เป็นผู้จัดและวิทยากรในการอบรมครูภาษาอังกฤษ “English Camp for Teachers” ศูนย์ ERIC
- ◆ อบรมหลักสูตร เรื่อง “Course Design” จัดโดยกรมสามัญศึกษา ร่วมกับ British Council
- ◆ ประชุมปฏิบัติการ “การสอนวิชาแปล” จัดโดยกรมวิชาการ
- ◆ กรรมการประเมินมาตรฐานภายในโรงเรียน (SSR) รับพิชิตขอบหมวด 4
- ◆ จัดทำหนังสือหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนสอดแทรกวัฒนธรรมท้องถิ่น

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.**

กรุงเทพมหานคร: โอเดย์ สแควร์, 2540.

พิมพ์พันธ์ เวสสะโกศล. **การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ**

แบบเน้นกระบวนการสำหรับนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ละเอียด จุฑานันท์. **แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.**

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป, 2541.

วรสรรณ สิกธิเสศ. **ผลของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ที่มีต่อการ**

อ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยว

กับบรรยากาศในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่, 2538.

วรรณทิพา รอดแรงคำ. **“ทฤษฎีการสร้างความรู้”.** กระบวนทัศน์ใหม่

ในการเรียนการสอน. เอกสารประกอบการอบรมสำนักงาน

บริหารโครงการเงินกู้ธนาคารโลก (สิงหาคม, 2542):

7/1-7/8.

ภาษาอังกฤษ

Coelho, Elizabeth. **Cooperative Language Learning.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1992.

Doff, Adrian. **Teach English: Trainer's Handbook.** Cambridge: Cambridge University Press, 1991.

Johnson, D.W. and R.T. Johnson. **Learning together and alone.** 2nd ed. Engle wood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1987.

Kagan, Spencer. **Cooperative Learning Resources for Teacher.** Riverside, California: Moore Data Management Services, 1987.

Kessler, Corolyn. **Cooperative Language Learning.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1992.

Lado, Robert. **Language Teaching: A Scientific Approach.** New York: McGraw Hill, 1964.

Slavin, Robert E. **Cooperative Learning Theory, Research and Practice.** Boston, Massachuset: Needham Heights, 1990.

Valeete, Rebecca M. **Modern Language Testing.** New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1997.

แนะนำครุต้นแบบ

ปี 2542

แนะนำครูต้นแบบ ปี 2542

ชื่อ/นามสกุล นางสมพิศ แสงศิริรักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 8

สถานที่ทำงาน/สังกัด

ชื่อสถานที่ พิจิตรพิทยาคม

สังกัด กรมสามัญศึกษา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดพิจิตร รหัสไปรษณีย์ 66000

ที่อยู่ เลขที่ 31 ถนนพิจิตร-กำแพงเพชร ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร รหัสไปรษณีย์ 66000

โทรศัพท์

โทรศัพท์ที่ทำงาน 0-5661-1265

โทรศัพท์ที่บ้าน 0-5661-3362

โทรศัพท์มือถือ 0-1283-6067

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

ดร.รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร.นงราม เศรษฐพานิช

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา

นางสาวมยุรี จารุपाल

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

นักวิจัย

นางสมพิศ แสงศิริรักษ์ ครูต้นแบบ ปี 2542

วิชา ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา

ผู้พิจารณารายงาน

อาจารย์สมภาพ คมสัน

ผู้ดำเนินการโครงการ

นางสาวสมรัชนิกร อ่องเอิบ

นางสาวกัทธิดา พันธุเมเส

นางพ้ามุ่ย เรืองเลิศบุญ

นางสาวอุษา คงสาย

ผู้จัดทำ บรรณาธิการ ผู้เรียบเรียง และจัดพิมพ์ฉบับ

นางพ้ามุ่ย เรืองเลิศบุญ

ผู้ประสาน

นายสมยศ พันธุ์โอฬารกุล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ศาสนา

และวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)

สำนักนายกรัฐมนตรื

หากต้องการพัฒนางาน จำเป็นต้องศึกษาให้รู้ เข้าใจ แล้วลงมือปฏิบัติ
การศึกษา เป็นสิ่งจำเป็น ต้องเรียนรู้ตลอดเวลา และตลอดชีวิต

“ไม่มีใครแก่เกินเรียน” “No one is too old to learn”

จงอย่าให้อายุ เป็นอุปสรรค สักทีกัน ความอยากรู้ อยากเรียน
เรื่องของโลกและชีวิต จำต้องเรียนรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันเด็กๆ ยุคใหม่

สมพิศ แสงศิริรักษ์

บันทึกท้ายเล่ม

